Holkot, Robertus: Super sapientiam Salomonis
Basel: [Johann Amerbach, and Johann Petri de Langendorff?], 1489, 1489 Seite 251

nantes:nõ aũt boni interpretes: qꝛ ad hoc re-
quirit experientia longa:⁊ ꝯditiones nosse somi
nantis:⁊ dispositiões corpoꝝ celestiũ.⁊ multa
talia q̄ nimis difficile ē nosse. Et istud ē vanis-
simũ:ꝙ hõ se de interp̄tationibus intromittat
nisi forte in illis somnijs q̄ ex cõplexione hoīs
oriunt. Fatui⁊ꝯ dicũt bene diuinãtes:qꝛ non
sũt solliciti circa terrena: nec circa seip̄os. Vñ
eoꝝ somnia sũt valde certa:si aliq̄s ea sciret in
terp̄tari:ex q̄bꝰ ptꝫ ꝙ in q̄busdã somnijs ē aliq̄
certitudo:ꝫ in paucis:et iõ. Somnia ne cures
nã fallunt somnia plures.

Lectio.CIII.

Est enim speciosi-
or sole:⁊ sup oēꝫ dispositiõeꝫ stellaꝝ lu
ci cõpata inuenit prior. Illi em̄ succedit nox.
Sapiam aũt nõ vincit malicia. Postq̄ȝ cõmen-
data ē sapia ex his q̄ ei cõueniũt absolute.⁊ ex
A seip̄a. In hac pte cõmendat ex his q̄ sapie con
ueniunt ex cõpatione ad alia. Sunt eni tria q̄
inter corpalia maxie nobilitatis apparent:vide
licꝫ:sol:stelle ⁊ lux. Sꝫ ista oīa p̄cellit sapia. Est
eni hec.i.sapia increata q̄ ē deꝰ speciosior sole.
⁊ tñ iter oīa opa dei nobilissimuꝫ ē sol. Vñ sin-
gularit de sole dr̃. Ecci.xliij. Spēs celi i visiõe
glie. Sol i aspectu ãnũciãs i exitu:vas admira
bile opꝰ excelsi. Qñ ita ē ꝙ aliq̄s artifex multa
opa facit:alia maiora:⁊ alia minora. Illud pro
prijssime dicit opus suuꝫ:qđ accidit magis ad
ꝓportiõꝫ v̄tutꝭ opãtis: ⁊ in quo maxie relucet
sapiētia artificis. Sed in sole maxie relucet sa-
piētia summi artificis. Vñ Joh.Chryso.expo
nens illud i p̄ncipio erat verbũ:dicit ꝙ sol cau-
saliter continet in se oēs formas et spēs ⁊ calo-
res huiꝰ mũdi visibiles. Vñ ⁊ Plotinꝰ sup som
niũ Scipiõis li.j.v̄sus finē dicit:ꝙ sol vocatur
dux et p̄nceps et moderator luminũ reliquoꝝ
mens mũdi et cor celi. Dux q̄dē:qꝛ oēs stellas
luminis maiestate p̄cedit. p̄nceps maioritate:
qꝛ illa simpliciter preeminet:vt qꝛ solꝰ talis:sic
sol vocet moderator luminũ reliquoꝝ: qꝛ ipse
ꝫm Macrobiũ retrogradationē ⁊ statiõem in
stellis erraticis causat. Mens mundi dicit:qꝛ
sicut oñe illud qđ ab hoie fit cõuenient ex mē-
tis deliberatiõe ꝓcedit. Ita oīa q̄ in mũdo cõ-
ueniēter ab ope solis existũt:dies et nox:au-
tumnus et estas:hyems et ver. Dicit aũt cor
celi:qꝛ sicut cor ē i medio aīalis. Ita sol i medio
celi ponit ad calefaciendũ totũ mũdũ. Et sicut
corde cessante a motu aīal viuere ñ põt:ita nec
quicq̄ȝ naturaliter viuere potest in mũdo mo-
tu solis cessante. Et tamen hec.i.sapia increa-
ta ē speciosior sole: Qñtũcũq̄ȝ.n.luceat sol:ra-
dios tñ suos ĩfra viscera terre ñ extēdit:nec ad
oppositã partē terre. Sed de sole iusticie ē alit:
qꝛ radios eiꝰ visibiles ꝑ totã terrã extēdit: nec
aliquid eũ latere põt. Oīa eni nuda ⁊ apta sũt
in conspectu illius. Vñ Ecci.xxiij. Oculi dñi
multo plus sole lucidiores sunt sup terraꝫ cir-
cũspiciētes oēs vias hoīm ⁊ ꝓfundũ abyssi. ⁊
hoīm corda intuentes in abscõditas ptes. Et
iõ cõcludit Boec.v.de cõso.metro.ij.ꝙ deus
põt dici verus sol:qꝛ solus oīa videt dicens sic.
Puro clarũ lumie phebũ. Melliflui canit oris
Homerꝰ. Qui tñ intima viscera terre Nõ va-
let aut pelagi radiorum. Infirma ꝓrumpe
re luce. Haud sic magni conditor orbis Huic
ex alto cũcta tuenti. Nulla terre mole resistũt.
Nõ nox atris nubibꝰ obstat: Que sunt:q̄ fue-
runt veniantq̄ȝ Vno mētis cernit i ictu. Quē
qꝛ respicit oīa solus Verũ possis dicere solē.
Vult dicere ꝙ Homerꝰ q̄ dicit melliflui oris ꝓ
pter dulcedinē eloquentie composuit vnũ li-
brũ de laude solis. Qui tñ sol ñ posset penetra
re ad intima viscera terre vel maris ꝓpter ĩfir-
mitatē sue luci. Sed ñ ē sic dicit Boetiꝰ đ deo:
qꝛ sibi intuenti oīa ab alto terre nõ resistũt sua
mole:imo oīa q̄ sũt vel fuerũt vel erũt circuit ĩ
vno ictu mentis. Et iõ rõnabilit dicit:qꝛ respi-
cit oīa solus possumꝰ eũ dicere verũ solem. Est
ḡ sapiētia speciosior sole et nõ solũ h̄:imo sup
omnē dispositionē stellaꝝ.i.sup imagines stel-
larũ fixarũ siue sint in zodiaco siue extra. Vel
sup omnē dispositionē stellarũ.i. sup omnem
pulchritudinē cuiuscũq̄ȝ stelle errantice vel fixe.
Job.xxiij. Stelle nõ sũt in cõspectu eiꝰ mũde.
⁊ iõ tertio subiũgit ꝙ luci ꝯpata inuenit p̄or.i.
dignior et honorabilior. Vñ Arist.li.p̄dicamē
toꝝ. Qđ meliꝰ ē et honorabiliꝰ p̄us esse videt.
Cõsueuerũt eni plurimi honorabiles ⁊ magis
dilectos a se dicere p̄ores apud se. Et tñ alienis
simꝰ p̄oris hic modus:hec ille. Sꝫ qꝛ posset esse
dubiũ:quõ sapia posset esse dignior luce i suo
genere. Iõ ꝯñr hec ꝓbat sic: Luci succedit nox
⁊ ꝑ ꝯñs caret eterna stabilitate:⁊ vincit aliquo
mõ:ex q̄ nõ sꝑ manet vniformit. Sapiam aũt
increatã vicꝫ nõ vicit malicia. Cõsimilē cõpati-
onē solaris luminis ad diuinaꝫ bonitatē facit
Diony.iiij.ca.đ diuinis noībꝰ:dicēs ꝙ sol ē ex
pressa similitudo diuine bonitatis:qꝛ lumē suũ
qđ habet eminēter extēdit ad oīa visibilia:⁊ si
aliqua ĩferiora illud ñ participãt: hoc est ex eo
rum defectu: nõ ex defectu solis: vñ nihil om
nino priuat eiꝰ virtute. Sꝫ hoc videt ꝯ p̄dicta
a Boetio q̄ lucē solis dicit esse ĩfirmã.i.debilē:
qꝛ nõ põt intrare ad intima terre:ḡ nõ illũinat B
oīa. Et sup h̄ p̄t eē duplex dubitatio. Vna an
sol illuminet infra terrã. Alia an illuminet stel
las alias sub se ⁊ sup se: Qꝛ autē illuminet circa
mediũ mũdi arguit ex dicto Ptolome. qui di
cit ꝙ radij oīm stellaꝝ nũq̄ȝ adunant: nisi in cē
tro terre:ḡ radij solis se illuc extēdũt. ꝫ illi ra-
dij sunt illuminosi: ergo illuminãt viscera ter
re et maris. ꝯ Boetiuꝫ. Ad istud plane dicē
dum ē:nõ. Tñ ꝓ intentione. Ptole.est sciēdũ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0251
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG